

עת"א 36971/04/14 - עלא עיאדיה (אסיר) נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 36971-04-14 עיאדיה(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני : כב' השופט יונתן אברהם
העותר
נגד
המשיבים
עלא עיאדיה (אסיר)
1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הינו אסיר בטחוני שהורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של מגע עם ארגון חיזבאללה, עבירה לפי סעיף 114 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 וכן קשירת קשר לסייע לארגון הנ"ל כאויב, במלחמתו בישראל, עבירה לפי סעיף 99 ו- 92 לחוק העונשין הנ"ל.

בפני עתירת העותר אשר בראשיתה ביקש להסיר את שיוכו הארגוני. בענין זה טען כי שב"ס משייך אותו לארגון פתאח וכי שיוך זה אינו מאפשר קבלת פריבילגיות. בענין הפריבילגיות הזכיר כי ביקש להיפגש עם נציג רש"א לצורך הכנת תכנית שיקום אך סורב.

עוד טען העותר בכתב העתירה כי בעבר הגיש עתירה דומה וכי באת כוחו הגיעה להסכם שנחתם עם ב"כ המשיבים שלפיו מבוטלת השתייכותו הארגונית ובעקבות הסכם זה הוא חזר בו מעתירתו. לטענתו, על אף ההסכם הנ"ל, לא הוסר שיוכו הארגוני.

בדיון שהתקיים בפניי חזר ב"כ העותר על טיעונו. עוד טען כי בסופו של יום הותר לעותר על ידי בית המשפט להיפגש עם נציג רש"א ומכך ניתן ללמוד כי נתקיימו תנאי סעיף 4 (ב) לפקודת הנציבות 03.02.00 שעניינה תנאי ההחזקה של אסירים ביטחוניים, משמע נתקיים התנאי כי העותר ניתק כל מגע עם הארגון אליו היה שייך ועל כן ראוי לבטל את השתייכותו הארגונית.

מנגד טוענים המשיבים כי אין מקום להסרת השתייכותו הארגונית של העותר, כי העותר כלל לא שוייך לארגון הפתאח

אלא שוייך לארגון החיזבאללה מלכתחילה, מיום הרשעתו ומתן גזר דינו ועד היום. כן טענו כי מעולם לא נקבע על ידי בית המשפט שהעותר עומד בתנאי סעיף 4 (ב) לפקנ"צ הנ"ל.

עוד נטען כי לסעיף 4 (ב) אין שייכות לענין קביעת השתייכותו של העותר לארגון זה או אחר ועניינו של סעיף זה רק באפשרות למתן פריבילגיות לאסירים ביטחוניים שעמדו בתנאיו.

אשר לעותר נטען, כי הוא לא פירט כלל איזה פריבילגיה נמנעת ממנו בעתירתו, פרט לאפשרות להיפגש עם נציג רש"א לצורך הכנת תכנית שיקום אשר ממילא ניתנה לו בסופו של דבר.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן בכובד ראש ועיינתי במסמכים שהוצגו בפניי על ידי הצדדים, אני קובע כי אין ממש בעתירה ודינה להידחות.

ראשית, לא יהיה מיותר לציין כי העותר לא טרח להציג בפניי את ההסכם להסרת השתייכותו, שלטענתו נחתם בין באת כוחו עו"ד עביד מטר לבין המשיבים או בא כוחם.

ככל שמלין העותר על מניעת פגישה עם נציג רש"א, הרי שבסופו של דבר ניתנה לו האפשרות לעשות כן וזאת במסגרת הסכמה דיונית אליה הגיעו הצדדים במסגרת תיק עת"א 40657-04-14 כנגד החלטה של ועדת השחרורים שם, על יסוד המלצת בית המשפט הסכימו הצדדים, ובית המשפט נתן להסכמתם תוקף של פסק דין, לפיו הורה בית המשפט לרשויות שב"ס לאפשר לנציג רש"א לפגוש את העותר בבית הסוהר בו הוא שוהה. בפסק הדין נאמר במפורש כי:

"אין באמור לעיל כדי ללמד על החלטה שתינתן בכל בקשה שתוגש על ידי העותר בעתיד...".

צא ולמד, כי ממתן הרשות להיפגש עם נציג רש"א, בהסכמה, אין ללמוד לעניין דנן דבר וחצי דבר ולכל אחד מן הצדדים שמורות כל טענותיו.

ברור גם מפרוטוקול הדיון שהוצג בפניי, כי בית המשפט שנתן את פסק הדין הנ"ל לא בחן כלל האם נתקיימו תנאי סעיף 4 (ב) לפקנ"צ 03.02.00.

מוכן אני להניח כי יש ממש בטענת ב"כ העותר לפיה מתן פריבילגיות לאסיר על יסוד סעיף 4 (ב) לפקנ"צ הנ"ל, מחייב כי אותו אסיר ניתק כל מגע ישיר או עקיף עם הארגון העוין שבו היה חבר.

הנחה זו איננה מחייבת את המסקנה כי במקרה דנן הוכח הדבר לגבי העותר.

דרך הוכחת אותו ניתוק קבועה בסעיף 4 (ב) 1 לפקנ"צ הנ"ל ולפיה נדרשת חוות דעת שב"כ לפיה שב"כ שוכנע בדבר הניתוק הנ"ל.

במקרה דנן חוות הדעת של שב"כ אינה מלמדת על ניתוק קשר של העותר עם ארגון החיזבאללה.

ב"כ העותר ביקש ללמוד מכך, שמאז כליאת העותר לא נתקיים בינו לבין הארגון שום קשר, ראיה מספקת לאמור בסעיף 4 (ב) ולנדרש שם. אינני מקבל טענה זו. אי קיום קשר פיזי משך זמן הכליאה אין די בו לעמידה בנטל השיכנוע של העותר לניתוק הקשר כהגדרתו בפקנ"צ הנ"ל. ברור לחלוטין שהעותר כאסיר בטחוני מוחזק בתנאי כליאה קפדניים במטרה למנוע ממנו ליצור קשר כאמור ועל כן אי יצירת הקשר אינה נובעת בהכרח מהחלטתו לנתק מגע מאותו ארגון.

גם בפסיקת בית המשפט העליון שדנה בשאלת מידת ההוכחה נקבע ברוב דעות שהעדרה של אינדיקציה לקשר עם הארגון העוין אין די בה כשלעצמה כדי לעמוד בדרישות של סעיף 4 (ב) הנ"ל.

לסיכום, העותר לא הוכיח כי עמד בתנאי סעיף 4 (ב) הנ"ל לצורך קבלת פריבילגיה כלשהי שבמסגרתה צריך היה להוכיח את ניתוק השתייכותו לארגון העוין שלטובתו פעל לפי גזר הדין.

משום כך, הותרת השתייכות על כנה בדין נעשתה.

אשר על כן אני דוחה את העתירה.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ד, 14 יולי 2014, בהעדר הצדדים.